

отъ благочестивитѣ мюсюлмани вспомнилъ, че, като прѣминавалъ Драгоманскитѣ височини, търпѣлъ нужда за вода, и той завѣщалъ, въ видъ на вакуфъ, една частъ отъ състоянието си, да направятъ тамъ чюшмя. Така, навсѣкждѣ въ мюсюлманския край се срѣщатъ подъ сѣнкитѣ на величественнитѣ дървета, тѣзи прѣлестни паметници, които доставятъ своитѣ благодѣтелни, оживителни струи влага на страдающитѣ отъ пекътъ животни и хора, а на вѣрующитѣ вода за омивание; но, въ сжщото врѣме, земята изоставена, населението се крие, а женитѣ бѣгатъ, като видятъ чуждестранецъ. И управлението на страната и юридическитѣ отношения сж толкова гнусни, щото страната западва. Пхтя отъ Царибродъ за Софія е лошо направенъ, и не се поправя. Като нѣма канали за водата, които да минаватъ подъ шосето, то водата измива насипа и се задържа отстранни въ видъ на голѣми локви. Тука трѣбва добъръ инженеринъ. Отсетнѣ ми казваха, че всичко, що се касае до пхтищата било повѣрено на единъ русскій офицеринъ. Това съобщение крайно ме очуди.

Като вървехме йоше около единъ часъ по върха на Драгоманскитѣ височини съ нашитѣ уморени конѣ, ний видѣхме прѣдъ себе си безкрайна равнина, повидимо 25 или 28 километра дълга и 7 или 10 широка. Тя е плоска, гола и носи цвѣта на засжхнала трѣва. Не се виждатъ ни дървета, ни живѣлица, съ исключение на една блѣстяща точка, това бѣше Софія. Ако тая обширна планинска котловина да не бѣше заобиколена тукъ тамъ съ височини, то азъ би помислилъ, че се намирамъ въ африканската пустиня. И рѣдко се случва да се наблюдава така добръ тѣй нарѣченото отъ географитѣ възвишено плоскогорие!

За да достигнемъ върха на височината ний възлизахме отъ Царибродъ петъ часа; открившата се прѣдъ насъ широка равнина се намираше почти на сжщото равнище. По видимо, тая равнина е дъно отъ старо езеро; тя е расположена къмъ сѣверъ отъ голѣмия Балканъ, и ако да не бѣше си проправилъ пхтъ Искръ прѣзъ единъ прорѣзъ, единственъ, който прѣрѣзва